

Základní umělecká škola Volyně

výtvarný obor

Odkaz bratří Boháčů

Inspirace tvorbou volyňských rodáků, akademických malířů Maxmiliána, Aloise a Josefa, všem dětem se zájmem o výtvarné umění.

Kdo byli bratři Boháčové?

„Talentovaní výtvarníci, šumavští patrioti, sourozenci se vzácným, silným poutem ke svým rodičům a k sobě navzájem, cestovatelé, velcí sběratelé, takřka posedlí svou sběratelskou vášní, oblíbení společníci a lamači dívčích srdcí. Byli rovněž žádanými restaurátory historických děl a v jednom známém případě i vynálezci originálního postupu přenášení nástěnné malby.

Byli oblíbení a svými žáky milovaní učitelé. To vše byli Max, Alois a Josef Boháčové. Vpravdě renesanční osobnosti české společnosti první poloviny 20. století.“

Citováno z knihy „Bratři Boháčové, umělci z pošumavské Volyně“, jejímž autorem je Jakub Komrský, bývalý žák našeho výtvarného oboru, nyní učitel výtvarné výchovy a dějepisu na Gymnáziu ve Vimperku.

Maxmilián

Alois

Josef

Základní umělecká škola Volyně

Tvorba bratří Boháčů je pro náš výtvarný obor nevyčerpatelnou studnicí příkladů pro poctivou a zapálenou tvorbu začínajících adeptů výtvarného umění.

Právě naši žáci jsou těmi, kteří ze svého současného pohledu rehabilitují v očích veřejnosti maloměsta podivínský život těchto výtvarných umělců (Jakub Komrska, Lukáš Černý).

Měla jsem možnost seznámit se s jejich odkazem v Městském muzeu ve Volyni, kde je uložena část pozůstalosti obrazů, soch a ilustrací, cestovních deníků a školních prací jejich žáků a také s bohatým odkazem pedagogické knihovny, která je též z části uložena a pro badatele přístupná ve výše uvedeném muzeu.

Co je ale největším přínosem pro tvorbu žáků, je samotný fakt, že ateliér výtvarného oboru je v původních prostorách ateliéru samotných výtvarníků. I ostatní místnosti domu jsou nyní učebnami hudebního oboru.

Snad se alespoň částečně splnil sen bratří, kteří nemajíc svoje rodiny, chtěli poskytnout svůj dům dětem, ve kterém by se vzdělávaly v umění jako celku.

Historické fotografie z ateliéru ve Volyni a v Praze

Základní umělecká škola Volyně

Při návštěvě výstavy ilustrací a obrazů Aloise Boháče ve Vodňanech vznikl spontánní nápad zhotovit „oživlé obrazy“ - jako prostorovou práci, při které se žáci zdokonalí v modelování, kašírování a uplatní svoje znalosti a schopnosti nasbírané z hodin kresby, malby a textilní tvorby.

Při samotné práci se zároveň dozvídali podrobnosti o životě a díle bratří, o jejich Moderní malířské výtvarné škole na Malostranském náměstí v Praze, která připravovala uchazeče na přijímací zkoušky na AVU. Patří mezi ně Josef Liesler, Jan Rambousek, Jiří Rejžek a další.

Jejich odkaz a příklad v uměleckém projevu nás vede k zodpovědnému přístupu při získávání základů ve výtvarném procesu.

Práce žáků 1. - 3. ročníku,
kresba, plastika, vosková batika

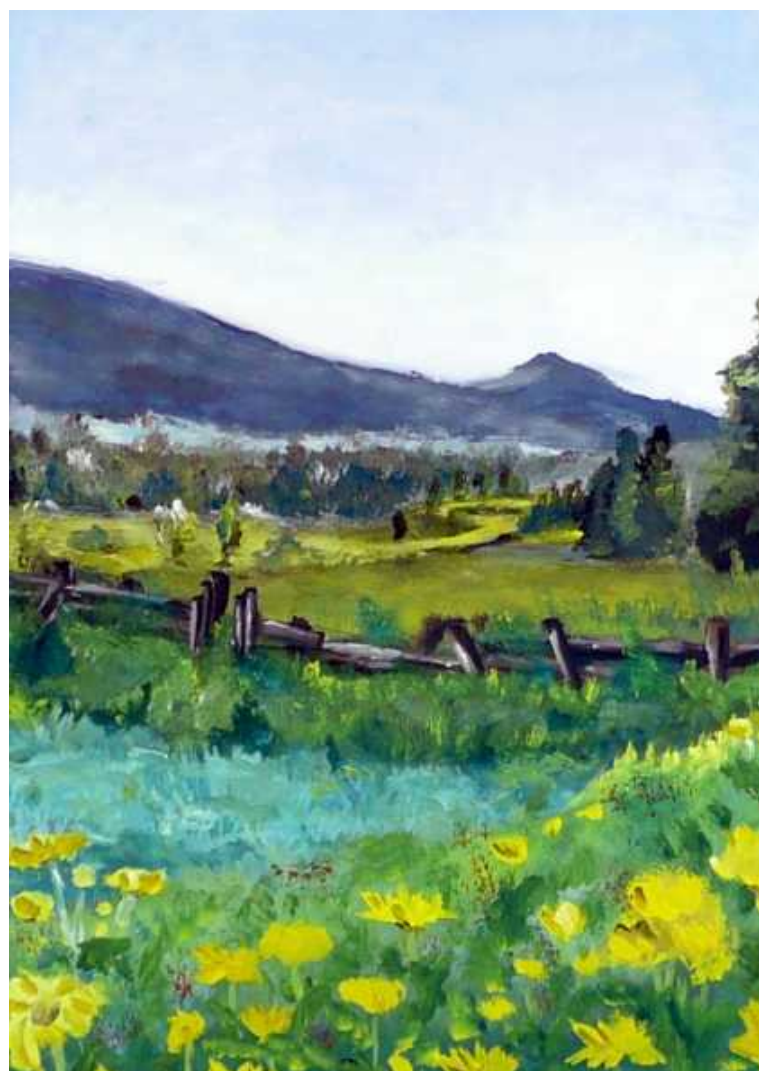
Základní umělecká škola Volyně

Krajinou bratří Boháčů

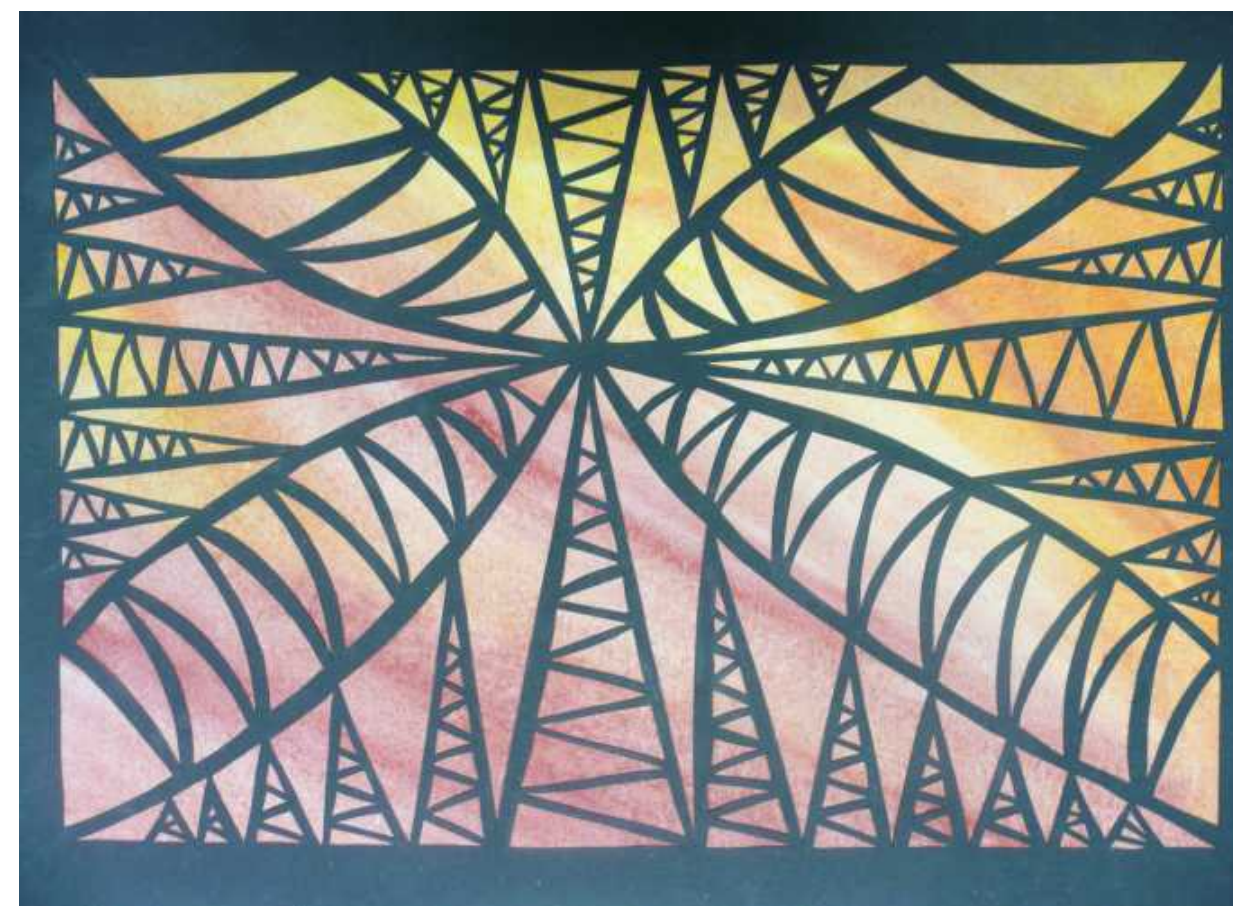
Časté jsou naše vycházky do okolí Volyně a přilehlých obcí, kde se žáci seznamují s historií svého rodiště, s významnými rodáky, pověstmi, legendami a písněmi Pošumaví.

Inspirace šumavskou loukou ve volné tvorbě žáků II. stupně

Volyňské pohledy

Volyňské pohledy

Práce žáků II. stupně

Základní umělecká škola Volyně

Příprava ke studiu restaurátorských oborů předpokládá dobré vidění a schopnost věrně kopírovat zadané téma. Žáci různých věkových kategorií k tématu přistupují podle svých schopností a studiem získané řemeslné zručnosti v kresbě i malbě.

Martina Řezníková

Pavel Paar - 17 let

...než obrazy ožily

Základní umělecká škola Volyně

Věrnost svým životním slibům.

Bratři Boháčové svým bohatým tvůrčím životem jsou pro nás neustálým vzorem pro všechny naše činnosti jak umělecké, tak i lidské. Jsou nám příkladem svojí velkou láskou k sobě navzájem, ke svým rodičům, k rodnému kraji a městu Volyni.

Jejich pohnuté životní osudy nás nenechávají lhostejnými. První, kdo tento trojlístek opustil, byl Alois, který se nesmířil s životem v sudetských Karlových Varech a zemřel na srdeční selhání roku 1945.

Druhý odešel Max v roce 1957 a poslední, který vypil do dna kalich nepochopení jejich nesmírného talentu a "podivínského" života na malém městě, byl Josef. V roce 1978 ve svých 88 letech zemřel téměř veřejností zapomenut v bytě svého domu, který již zčásti byl v majetku města Volyně.

Po jeho smrti pak celý dům připadl tehdejší Lidové škole umění. Po celkové rekonstrukci budovy byl opuštěný byt přestavěn na další učebny a ateliér umělců určen pro výuku žáků výtvarného oboru.

Jejich věrnost svým životním slibům ztvárnil svojí plastikou na hlavní budově školy Lukáš Černý, absolvent VO, nyní student restauarátorství a sochařství v Litomyšli.

Prezentaci připravila Jitka Zahradková, učitelka VO ZUŠ Volyně

Jan Paletář, 16 let

Pavel Brom, 19 let

Pavel Brom, 19 let